

Подсевалов М.К.

студент,

Донецький національний університет

МЕТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Сучасний етап розвитку нашої держави ознаменувався кардинальними перетвореннями в організації й діяльності органів влади. У цьому процесі Україна обрала європейський вектор розвитку, а саме європейські стандарти демократії, механізми функціонування державного управління.[3,с.29] Не залишилися осторонь і органи внутрішніх справ – останнім часом була розроблена низка пропозицій щодо їх реформування. Так, 5 жовтня 2011 року у Верховній Раді України відбулися парламентські слухання «Про реформування системи органів Міністерства внутрішніх справ України і впровадження європейських стандартів», учасники яких наголошували на необхідності змін у правовому статусі, структурі, системі оцінювання діяльності ОВС. Нині триває робота над розробкою проекту Концепції реформування органів внутрішніх справ України, у якій має бути модель такого реформування. Аналіз адміністративно-правових актів у сфері управління органами внутрішніх справ свідчить, що чимало з них мають істотні недоліки, прогалини, суперечать одне одному, що, врешті-решт, знижує ефективність цього процесу, сприяє зростанню рівня правового нігілізму співробітників ОВС та зменшенню довіри до них у суспільстві. Отже, постає необхідність гармонізації нормативно-правової бази управління органами внутрішніх справ.

Однак удосконалення будь-яких соціальних процесів є можливим лише за умови усвідомлення мети, яка визначає їх спрямованість та особливості. Для того, щоб досягнути бажаного результату, необхідно чітко визначити поставлену мету, визначити завдання впливу на соціальні відносини, оцінити існуючу ситуацію, за умови, якщо вона не влаштовує, виявити засоби, методи досягнення мети, визначити провідних суб'єктів у ланці відповідних правовідносин, їх взаємодію з об'єктами управління, і засоби впливу на їх поведінку.[4,с.45] Інакше кажучи, метою адміністративно-правового управління є заделегідь визначений, запрограмований стан системи, досягнення якого в процесі управління дозволяє вирішити проблему. Не є винятком і адміністративно-правове регулювання управління органами внутрішніх справ, визначення мети якого дозволило б усвідомити ступень досягнення визначених орієнтирів та зв'язок між застосовуваними засобами та методами і отриманими результатами. Однак, на жаль, проблема мети адміністративно-правового регулювання управління органами внутрішніх справ ще недостатньо розроблена у сучасній науці адміністративного права. Недостатність теоретико-методологічного підґрунтя негативно впливає на сучасні процеси реформування органів внутрішніх справ, обумовлюючи відсутність системності та послідовності такого реформування. Вказане обумовлює новизну та актуальність даної теми наукового дослідження, метою якої є визначення мети адміністративно-правового регулювання управління органами внутрішніх справ. Тому у даних тезах на основі аналізу концепцій правового регулювання, існуючих в юридичній науці, з'ясовується мета адміністративно-правового управління в органах внутрішніх справ.

Виходячи із загально прийнятого визначення адміністративно-правового регулювання – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових заходів прав свобод і публічних законних інтересів фізичних і юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства та держави. Отже мета – це майбутній бажаний стан об'єкта впливу чи кінцевий бажаний результат процесу управління [2, с. 145].

Кожна галузь права накладає свій відбиток на особливості такого регулювання, що обумовлено відмінностями у предметі та методах кожної галузі. Вказані відмінності обумовлюють існуючі в науці адміністративного права визначення мети адміністративного управління. Так, на думку К.К.Афанасьєва, метою адміністративно-правового регулювання є вдосконалення форм і методів управлінської діяльності, установлення і регламентація таких взаємовідносин громадян і державних інституцій, у яких кожній людині має гарантуватися реальне дотримання й охорона прав і свобод, а також ефективний захист цих прав і свобод у випадках їх порушення. З точки зору В.К.Колпакова, О.В.Кузьменко, Є.Б.Ольховського на сучасному етапі розвитку нашого суспільства метою адміністративно-правового регулювання є встановлення і регламентація таких взаємовідносин громадян, якими кожній людині має бути гарантовано реальне додержання і охорона у сфері виконавчої влади належних їй прав і свобод, а також ефективний захист цих прав і свобод у випадках їх порушення. На думку В.Б.Авер'янова відносини, що входять до предмета адміністративного права має слугувати методологічною основою для визначення мети адміністративно-правового регулювання управління взагалі, а отже і адміністративно-правового регулювання управління органами внутрішніх справ зокрема. До предмета адміністративного права Авер'янов відносив такі суспільні відносини, що формуються:

- у ході державного управління економічною, соціально-культурною та адміністративно-політичною сферами;
- у процесі внутрішньої організації та діяльності усіх державних органів, а також відносин, пов'язаних з проходження державної служби;
- у ході застосування заходів адміністративного примусу, включаючи адміністративну відповідальність, щодо фізичних та юридичних осіб, у зв'язку з реалізацією юрисдикції адміністративних судів і поновлення порушених прав громадян та інших суб'єктів адміністративного права.

Із цього можна зробити висновок, що мета адміністративно-правового регулювання управління розглядається як суто притаманна прерогатива суб'єкта управління. І доля істини у цьому є, тому що управління у будь-якому прояві є процесом цілеспрямованим, отже мету адміністративно-правового управління визначає суб'єкт управління. Однак не слід забувати і про об'єкт управління, котрий володіє більш глибоким рівнем інформаційного пізнання, тому також має вплив на формування мети адміністративно-правового регулювання.

Отже мета адміністративно-правового регулювання управління в-першу чергу направлена на захист інтересів людини і громадян. А це можна досягнути завдяки вдосконаленню внутрішньої організації та діяльності апаратів усіх державних органів, а також систем управління цими органами.

Враховуючи специфіку органів внутрішніх справ та управління ними, можна зробити висновок, що до мети адміністративно-правового регулювання управління органами внутрішніх справ мають бути віднесені наступні

аспекти: а) забезпечення, захист і поновлення у разі порушення прав і свобод фізичних і юридичних осіб у сфері внутрішніх справ держави; б) удосконалення системи державного управління сферою внутрішніх справ; в) удосконалення процесів внутрішньої організації та діяльності органів внутрішніх справ та проходження служби їх працівниками.[4,с.49]

Список використаних джерел:

1. Актуальные проблемы административного и финансового права: Монография / С.С.Валитов, Н.Е. Косач, Н.А.Трегубец, Н.В.Удод, А.А. Петренко, Е.М.Сынкова, Ю.А.Костенко под. Ред. С.С.Валитова. – Донецк: Изд-во «Ноулидж» (донецкое отделение). – 2013.– 238 с.
2. Колпаков В. К., Кузьменко О. В. Адміністративне право України: Підручник. /В.К.Колпаков, О.В.Кузьменко – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
3. Д'яченко В.В. Особливості розмежування політичного та адміністративного рівнів системи державного управління України/В. Д'яченко // Тем. збірн. наук. праць. – Київ, – 2011, с. 29-44.
4. Шопіна І.М. Адміністративно-правове регулювання управління органами внутрішніх справ України:автореф.дис. ...канд.юрид.наук: 1.11.2012/І.М.Шопіна; Київ Державний науково-дослідний інститут Міністерства внутрішніх справ; наук.керів.В.Т.Білоус. – К. – 27 с.

Пузанова Г.И.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри конституційного права та державного управління,
Міжнародний гуманітарний університет*

ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

В умовах глибокої політичної та посилюючої зв'язку з цим економічної кризи, актуальними стають питання стабілізації усіх процесів в Україні, в тому числі економічних та такого її напрямку як іноземне інвестування.

Згідно даних Державної служби статистики України, обсяги прямих інвестицій в економіку України за період з 01.10.2011 р. до 01.10.2012 р. збільшились з 48466,2 до 52 673,8 млн. дол. США, тобто на 108,7%; а за період с 1.10.2012 р. до 1.10.2013 р. – з 52673,8 до 56565,2 на 107,4% [1], тобто спостерігається незначне зниження приросту іноземних інвестицій, що вказує на необхідність дослідження даних питань і вироблення адекватної, продуманої і ефективної політики іноземного інвестування.

Відзначимо, що останнім часом питання політики взагалі, а також окремих її напрямів були об'єктом дослідження учених економістів, політологів, юристів і ін., а також об'єктом дисертаційних досліджень: М.В. Беляєва, Н.В. Бобровської, Є.Р Бодунова, Т.О. Гуржій, В.О., Каретної, Т. Морозова, С. Познякова, В. Поєдинок та ін. [2], однак в них не розглядалися питання державної політики іноземного інвестування, що обумовлює актуальність даного дослідження.

Стаття 10 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 р. [3] визначає основні напрями державної економічної політики держави, якими є структурно-галузева політика; інвестиційна політика, амортизаційна політика,